

Sygn. akt V KO 87/13

POSTANOWIENIE

Dnia 22 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Dorota Rysińska (przewodniczący)

SSN Jerzy Grubba

SSN Włodzimierz Wróbel (sprawozdawca)

w sprawie **T. K.**

po rozpoznaniu wniosku Sądu Rejonowego w W. z dnia 27 listopada 2013 r., sygn. akt V K .../13,

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu na podstawie art. 37 k.p.k.

postanowił:

nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w W. postanowieniem z dnia 27 listopada 2013 r. (sygn. akt V K .../13) wystąpił o przekazanie do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu sprawy T. K. oskarżonego o czyn z art. 286 § 1 k.k. w zw. z art. 12 k.k. Oskarżony jest byłym mężem A. K.. – długoletniej sędzi w wydziale V Karnym, właściwym dla rozpoznania sprawy, co zdaniem sądu wnioskującego uzasadnia przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego nie zasługuje na uwzględnienie.

Powołany na wstępie przepis pozwala na przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, w sytuacji, gdy wymaga tego „dobro wymiaru sprawiedliwości”, które może być zagrożone w przypadku występowania w danej sprawie okoliczności stwarzających uzasadnione przekonanie o braku warunków

do obiektywnego jej rozpoznania, lub wywierających ujemny wpływ na swobodę orzekania.

W niniejszej sprawie brak opisanych przesłanek.

Jedynym argumentem powołanym przez wnioskujący Sąd jest okoliczność występowania w sprawie w charakterze oskarżonego byłego małżonka jednej z sędziów orzekających w wydziale karnym tego Sądu. Tego rodzaju sytuacja, co należy podkreślić, nie powoduje jednak automatycznie utraty zdolności obiektywnego orzekania przez wszystkich sędziów niemałego przecież sądu właściwego miejscowo.

Analiza akt sprawy w najmniejszym stopniu nie dostarcza także podstaw do przyjęcia, że rozpoznanie tej sprawy przez sąd właściwy miejscowo – w sytuacji istnienia relacji zawodowych między byłą żoną oskarżonego a sędziami orzekającymi w tej sprawie – spotkać się może z negatywnym odbiorem społecznym i w efekcie wywołać postawienie zarzutu stronniczego orzekania. Pogląd taki to nic innego jak antycypacja przyszłych opinii, których pojawienie się w tym wypadku jest założeniem czysto hipotetycznym. Tymczasem, dla zastosowania instytucji z art. 37 k.p.k., zagrożenie niezawisłości i bezstronności sędziowskiej musi być realne, nie zaś jedynie domniemywane.

Przypomnieć w tym miejscu należy postulowaną wielokrotnie przez Sąd Najwyższy konieczność zawężającej interpretacji przepisu art. 37 k.p.k., jako że nadużywanie instytucji właściwości delegacyjnej może wręcz wywołać skutek sprzeczny z *ratio legis* unormowania zawartego w tym przepisie, doprowadzając do naruszenia dobra wymiaru sprawiedliwości poprzez podważenie zaufania do bezstronności sędziów i sądów.

Z tych względów postanowiono jak w sentencji.

kc